

Izhaja
v ponedeljek
in petek.

Stane mesečno Din 7.—
za inozemstvo Din 20.—.
Posamezna številka
1 Din.

Račun pošto-čkovnega
zavoda štev. 10.666.

NOVA DOBA

Uredništvo
in upravljalstvo:
Celje
Strossmayerjeva ulica 1
prilike.
Rokopisov ne vračamo.
Objavi po tarifu.
Telefon int. štev. 65.

Celjski občinski svet.

Celjski občinski svet je imel v petek 12. julija svojo zadnjo, skoraj štiri ure trajajočo redno sejo pred poletnimi počitnicami.

Župan g. dr. Goričan se je uvodoma spominjal s toplimi besedami umrlega ministra v pok. in velikega slovenskega politika g. dr. G. Žerjave. Mestna občina je poslala rodbini sožalno brzojavko, pri pogrebu pa jo je zastopal občinski svetnik g. dr. Kalan. Z odlokom velikega župana je bil občinski svetnik g. Alojz Leskovšek razrešen svoje funkcije kot občinski svetovalec. Na njegovo mesto je prišel uglasovalec glasovirjev g. Josip Turin.

Pravni odsek. (Poročevalec g. dr. Kalan.) V domovinsko zvezo ste bili sprejeti ge. Ana Volfam in Gabrijela Bošnjak. — Trgovska šola dolguje mestni občini najemnino 27.083,34 in za kurjavo 40.729 dinarjev. Ker mestna občina ni mogla doslej teh zneskov iztirjati, se zadeva izroči pravnemu zastopniku. — Nadalje dolguje po stanju z dne 31. decembra 1928 vojaška uprava mestni občini za najemnino v Aleksandrovi vojašnici, za augmentacijsko skladišče in za skladišče smodnika 448.731 dinarjev. Z enkrat se bode vtožila najemnina za l. 1926 v znesku po 103.000 dinarjev, od terjatev ne bode zastarela. — G. Viktor Jany je postavil leseno barako brez dovoljenja mestne stavbne oblasti. Ker je ista zahtevala preložitve za eden do dva metra, se je gospod Jany pritožil na občinski svet. Pritožba je bila zavrnjena. — Konečno je poročal še g. dr. Skoberne o prošnji trgovca g. Josipa Plavca, da sme napraviti pri svoji hiši na Vrazovem trgu nadzidek, da dobi za svojo rodbino suho in zdravo stanovanje, ker so spodnji prostori vlažni. Poročevalec je predlagal, naj se prošnji ne ugodi, ker leži poslopje čez stavbno črto. O tem predlogu se je razvila daljša debata, v kateri so povdarjali občinski svetniki gg. dr. Hrašovec, Prekoršek, Lečnik, dr. Wolf, Dobovičnik in Žumer, da gre tu za nujen slučaj kljub temu, da leži poslopje čez stavbno linijo. Saj so se že tudi v drugih slučajih napravile izjeme. Proti sta govorila obč. svetnika gg. prof. Cestnik in dr. Voršič. Končno je bil sprejet predlog obč. svetn. g. dr. Hrašovca, naj se nadzidek proti reverzu dovoli, s 13 proti 10 glasovom.

Finančni in gospodarski odsek. (Poročevalec g. dr. Vrečko.) Za poučno potovanje mestnega vrtnarja do

Hamburga se dovoli 1.000 Din. — Strojnemu stavcu g. Antonu Knezu se proda stavbna parcela na Jožefovem griču v izmeri 1.100 m² po 1.50 Din. Prosilca pa mora predložiti nov stavbni načrt, katerega mora odobriti mestni stavbni urad. — Lastniki kopališča »Diana« na Bregu so ponudili to kopališče mestu. Ker se še ne more misliti na stavbo novega, velikega mestnega kopališča in ker odpade vsled regulacije Savinje mestno žensko kopališče ob Savinji, se naj kupi »Diana« za 30.000 Din in se rabi za nadomestilo ženskega kopališča. »Diana« naj prevzame mestna občina dne 1. januarja 1930. — Po kritju lastne potrebe lahko proda mestna občina iz Pečovnika okrog 200 klastrov drv. Od tega se naj proda polovico privatnikom po 400 Din postavljeno na dom, polovico pa drugim ponudnikom od Hudičevega grabna najmanj po 300 dinarjev. Mestni uslužbenci dobe tudi letos drva iz mestnega gozda. — Izolirnica se mora prezidati in povečati, ker ne zadošča rastočim potrebam. Po cenitvi mestnega stavbnega urada bi to stalo okrog 300.000 Din. Mestna občina bi bila pripravljena prispevati 14%, ker je toliko in še manj bolnikov iz mesta Celja. Ostanek pa naj prispeva okoliška občina in prizadeti okrajni zastopi. — Odvoz fekalij, ki je bil dovoljen doslej pozimi od polnoči do 6. ure jutraj in poleti od polnoči do 5. ure zjutraj, bode dovoljen odslej po zimi in po leti na glavnih ulicah le od 3. do 6. ure zjutraj, v postranskih ulicah od 3. do 8. ure zjutraj. Mestno gospodarstvo bode skrbelo za to, da bodo vozovi v redu. Do odvoza fekalij ima pravico samo mestna občina. — Vsi svinjaki na mestnem ozemlju se morajo prijaviti mestu najkasneje do 1. septembra tekočega leta. Potem se bodo vsi svinjaki pregledali. V popolnoma zaidanih mestnih delih se svinjaki ne bodo smeli graditi. — Šofer mestnega avtoškropilnika bode dobil 1.800 Din mesečne plače; za skušnjo in prakticiranje se dovoli prispevek 1.000 Din. — Proda se Francu Rojcu stavbišče za Seidlovim studentem po 1.50 Din za kvadratni meter. — V obrtni šoli se montira zastoj več električnih luči. — Mestna občina bode posredovala pri Udruženju vojnih invalidov, da se črta, odn. zniža 3% invalidni davek za mestni kino. — Odobri se računski zaključek mestne občine za l. 1928. Računski zaključek izkazuje 5.180.441,50 Din dohodkov in 5 milijonov 114.595,40 Din izdatkov. S prištjetjem prebitka iz l. 1927 znaša taisti

210.612,62 Din. Mestna podjetja so zaključila sledeče: klavnica ima primanjkljaja 990 Din, vodovod prebitka 274.000 Din, pogrebni zavod primanjkljaja 5.493 dinarjev, plinarna 719.000 Din primanjkljaja (vsled investicij). — Računske zaključke za l. 1928, 1926 in 1927 bodo pregledali obč. svetovalci gg. dr. Vrečko, Možina in Prekoršek. — Mestna občina zgradi še letos pri kolodvoru kiosk, v katerem se namesti tujsko-prometna pisarna, nadalje urad za pobiranje cestne naklade in javno stranišče. Za ta namen se doboči 60.000 dinarjev. Izvršili bodejo ta načrt finančni in gospodarski ter stavbni odsek.

Stavbni odsek. (Poročevalec g. dr. Wolf.) Veletržec g. dr. Zangger namerava pred gostilno »Branibor« in pred Westenovo hišo pri kapucinskem mostu urediti avtomatično bencinsko črpalko. V debati je predlagal g. dr. Kalan k temu, da si uredi mestna občina za svoje avtobusno podjetje lastno bencinsko črpalko. Oba predloga se izročita stavbnemu in avtobusnemu odseku.

Mestni vodovod. (Poročevalec g. Možina.) Dvema proslcem za Brega se dovoli ponovni priključek na mestni vodovod, odnosno razširjenje.

Mestna elektrarna. (Poročevalec g. mag. Posavec.) Za nabavo pohištva za elektrarniške prostore v novem poslopiju »pri kroni« se dovoli 39.514 dinarjev.

Mestna plinarna. (Poročevalec g. mag. Posavec.) Nove retorte v mestni plinarni začnejo obratovati dne 1. avgusta 1929. Cene za plin se bodo po 1. avgustu znatno znižale (glej tozadevno naše poročilo). Cena za kubični meter bode znašala pri porabi do 20 kub. metrov 4 dinarje, do 100 kubičnih metrov 3 in pol dinarja, čez 100 kub. metrov 3 dinarje.

Mestna klavnica. (Poročevalec gospod Franc Reberšek.) Ureditev konjske klavnice v Celju je bila prvotno proračunana na 600.000 dinarjev. Ker bodo stroški več ko enkrat toliki, se sklene najeti za to stavbo še 900.000 dinarjev posojila.

Slučajnosti. Društvo hišnih posestnikov se je pritožilo, da se je pri odmeri davščine za zgradarino vzelo za podlago letošnje davčno napoved mesto lanske, ki je bila za skoraj dva milijona dinarjev nižja. Župan g. dr. Goričan je pojasnil, da se je sicer vzela lanska napoved za podlago, a je ta mnogo višja, ker so se zvišale tudi najemnine. Pritožba se izroči finančno-gospodarskemu odseku. Občinski svetnik g. mag. Posavec predlaga, naj bi

magistrat povprašal celjske telefonske abonente, če bi bili voljni prispevati skozi 5 let po 900 Din letno za ureditev avtomatične telefonske centrale v Celju. Taka centrala bi zelo olajšala telefonski promet in bi ga tudi omogočila za krajevni promet celo noč. Občinski svet se je s tem nasvetom strinjal, na kar je bila seja zaključena.

Velika skupščina Jugoslovanske gasilske zveze v Celju.

V Celju, 14. julija.

Včeraj in danes so se vršile v ponositem našem Celjskem domu seje in občni zbor Jugoslovanske gasilske zveze, ene od največjih organizacij v Sloveniji. Saj je v zvezi včlanjenih 644 slov. gasilskih društev, porazdeljenih v 36 žup. Društva štejejo okrog 22.000 članov.

Včerašnja sobota je bila posvečena internemu delu. Na dolgi popoldanski odborovi seji se je sklepalo o raznih tekočih vprašanjih. Na tej seji je bilo zastopanih 30 žup po svojih načelnikih odn. namestnikih. Sklenilo se je ustanoviti novo gasilsko župo za Maribor - levi breg. Eno društvo je bilo izključeno, ker se ni držalo discipline. Za častne člane Jugoslov. gasilske zveze se izvolijo predsednik češkoslovaške zveze inž. Josip Mahaček, predsednik poljske zveze Stanislav Tvardo in predsednik varšavskega društva Stanislav Waligorski. Poleg tega se je določila letna članarina po 2 Din za člana in 1 D za Barletov spomenik, kateri se odkrije na ljubljanskem pokopališču pri Sv. Križu ob priliki vseslovanskega gasilskega kongresa v Ljubljani l. 1930. Nadalje se je sklepalo o podelitvi podpor osemoglim gasilcem, njihovim vdovam in sirotam, presojali so se razni osnutki za nagrobni spomenik pokojnemu starosti Barletu, in konečno o ustanovitvi gasilske zavarovalnice.

Danes dopoldne se je pa vršila ob 9. uri glavna skupščina Jugoslov. gasilske zveze. Vodil jo je starosta gosp. Josip Turk. Po uvodnih formalnostih je bila sprejeta udanostna brzojavka Nj. Vel. kralju, v kateri gasilstvo, včlanjeno v Jugoslov. strokovni zvezi, še posebej radostno pozdravlja rojstvo tretjega kraljeviča.

Župni načelnik g. Engelsberger iz Krškega je na svečan način izročil odklopyanje francoske gasilske zveze starosti g. Josipu Turku, tajniku g.

Oče Kondelik in ženin Vejvara

Češki spisal Ignát Herrmann.

Z avtorjevim dovoljenjem poslovenil Stanko Svetina.

76

V tem so zaškripala kuhinjska vrata in zaslišali so se moški glasovi.

»Ako se o volku govori — !« je zaklicala teta Katinka in se je ozrla v kuhinjo. »Tu sta oba.«

»Volka?« je vprašal mojster.

»Pojdita, pojdita!« je pozdravljala v kuhinji gospa Kondelikova. »Z očetom se ne more govoriti — ne da miru, dokler nima sklade pred seboj.«

Vejvara se je klanjal, Slaviček za njim, poljubljala sta roko materi, Pepici in Vejvari tudi teti Urbanovi. Izkazal ji je to čast resničnega spoštovanja in ni slutil, kako se ji je s tem prikupil. Bila je tega vesela, zelo vesela. In Slaviček je šel za Vejvaro kakor jagnje in je delal vse kakor on. Slednjič se mora tudi vpeljati v rodbinsko življenje — čeprav je imel do sedaj malo pripravnosti za to — in vonj telečje kite ga je tako prijazno ščegetal v nosu za pozdrav.

Pepici je Vejvara takoj pri vratih stisnil v roko nekaj velikega v svile-

nem ovitku. Bil je šopek rdečih rož.

»Sedaj le odložita površnik in sedita«, je rekla gospa Kondelikova in je silila gosta v sobo. »Ti mi boš pomagala, Pepica.«

Teta Katinka je vzela Pepici šopek, djala ga v vazo na kredenci in jo je postavila na sredo mize. Katinka je bila vesela, da je bila gospa Kondelikova zaposlena v kuhinji z rezanjem pečenke. Tako more predstavljati nekaj časa domačo gospodinjno. Rožljala je z noži in vilicami na mizi, razstavljala krožnike, jemala prtičke in jih dajala zopet na ono mesto, kjer so ležali prej in ko je sedel mojster Kondelik v svoj naslanjač, je vzpodbudila mladeniča:

»No, tak, gospod Vejvara, vi tukajle in tu gospod Slaviček, tako. Sta že lačna, kaj? Le malo še potrpi, takoj bo tu — in veliko morata jesti, da napravita Beti veselje...«

Kar se je tikalo Slavička, je bil ta res ustvarjen gospodinjam v veselje.

Ni govoril, ni zapravljal časa, le jedel je. In danes je bil tudi Vejvara manj boječ. Danes se mu je prvokrat zdelo, da spada že k rodbini.

Ko je prinesla gospa Kondelikova skledo s pečenko in Pepica k temu skledo krompirja, jo je teta Katinka nalahno sunila in rekla:

»Tak sedi poleg ženina, sedi, Pepica!«

In kakor hitro je Pepica sedla, je odhitela Katinka v kuhinjo za gospo Kondelikovo, ki se je vrnila po zajemalnice, priprla za seboj vrata in je željno vprašala:

»Kaj je prinesel Vejvara ta šopek že za jutrajšnji dan, za poroko?«

»Kaj ti ne pride na misel«, je odgovorila gospa Kondelikova, »to je samo za danes. Poročni šopek bo prinesel bel.«

»No, zato sem se čudila«, je poki-mala Katinka, kakor da bi se ji odvalil kamen od srca. In — da se ne bi vrnila prazna — je vzela žičnat krožnik z narezanim kruhom in je hitela zopet k mizi.

Ko je priselila tudi gospa Kondelikova, je premotril Vejvara celo družbo, kakor da bi štel, potem pa se je sklonil k Pepici:

»Kaj gospodična Miškova ni prišla? Jaz sem mislil — to se pravi tovariš Slaviček — da bo tudi tu, da bi se z njo seznanil.«

»Ni mogla priti«, je odgovorila Pepica otožno. »Ni še gotova z vsem za jutrajšnji dan — rada bi prišla, rada...«

Gospa Kondelikova je pretrgala govor, čeprav je bilo to samo šepetanje in se je vmešala:

»Ne bi rekla dvakrat, da ne pride k nam morda po večerji. Povabljen je. In če ne pride, jo pa spozna gospod Slaviček jutri. To je veselo dekle, ta se nikogar ne boji.«

In nadaljevala je dobrovoljno:

»Toda zastran kakega bližnjega znanja, dragi Fran, je prišel gospod Slaviček prepozno. Saj veste, da je obljubljena — gospodu Havrdi...«

Vejvara je zardel, ko se je spomnil na oni usodni dogodek s Havrdo. Na srečo ga je rešil iz zadrege prijatelj Slaviček, ki je pojedel založaj in rekel boječe:

»Tega si nisem niti mislil, milostljiva gospa, dobro vem, da kolega Havrda... jaz nimam sreče pri dekle-tih... jaz sem samo mislil, da bi si ne bila jutri tako popolnoma tuja...«

Pristovšku in načelniku gosp. Rusu. Najstarejšemu članu Jugoslov. gasilske zveze g. Ignaciju Merharju iz Dolenje vasi pri Ribnici bo pa izročeno posebno odlikovanje ob priliki gasilske slavnosti v Dolenji vasi, ko se bo obhajala 70-letnica njegovega rojstva in 50-letnica aktivne službe v gasilstvu.

Iz obširnega tajniškega poročila g. Pristovška posnemamo, da se Zveza še neprestano širi in razvija kakor malokatera organizacija v Sloveniji. Starešinstvo je poslalo v Beograd osnutek državnega gasilskega zakona. Prosilo se je tudi za odobrenje, da bi redakcijskemu odboru v Beogradu prisostvovala 2 člana starešinstva. Kljub ponovnim prošnjam zvezi ni uspelo, da bi bila gasilska pisma oproščena poštne. Isto je tudi glede vozne železniške olajšave pri službenih voznjah. Tudi tega zveza ni mogla doseči, da bi država oprostila bencin za pogon gasilnih motorjev visokega davka. Uvozne carine so oproščene le ona orodja, ki se v naši državi še ne izdelujejo. — Odlikovanja za l. 1927 še niso izvršena in bo to v kratkem urejeno. — Vršila sta se dva vaditeljska tečaja in sicer junija lani in letos v maju. Predavala sta g. inž. Štolfa in Turnšek. — Izšla je knjižica »Vaje s sekiricami« (ilustrirana), ki jo je priredil po češkem originalu podstarosta g. Musek. Izšle bodo tudi »Proste vaje«. — Na vseslovanskem kongresu v Poznanju sta zastopala JGZ gg. Turk in Vengust, na mednarodnem gasilskem kongr. v Trouvillu v Franciji pa g. R. Engelsberger. — Urednik »Gasilca« je postal g. Musek.

Iz blagajniškega poročila, ki ga je istotako podal g. Pristovšek, je razvidno, da je zaključila Zveza preteklo poslovno leto s prebitkom 266.370 dinarji. Po poročilu pregledovalcev računov, ki so našli vse račune v najlepšem redu, je bil podeljen absolutorij staremu odboru. Sledilo je poročilo o delovanju gasilske podporne zadruge za slučaj smrti »Samopomoči«, ki je v nešteti primerih izkazala svojo upravičenost in veličino svoje naloge. G. Pristovšku je bila za njegovo neumorno delavnost izrečena soglasna zahvala.

V poročilu tehničnega odbora se je razpravljalo o enotnosti gasilskih krovjev, o odlikovanjih, ki se smejo nositi na kroju, o upeljavi vojaških povelj itd. Na delavnem kroju se ne smejo nositi nobene naramke. V tehnični odbor sta bila kooptirana gg. Hojan in Furlan. Obširna debata se je razvila o nabavi gasilskih potrebščin, predvsem motorjev, in je bilo sklenjeno, da se naprosi neodvisen strokovnjak, ki bo stal društvom v slučaju nabave ob strani, da ne bodo po brezvestnih tvorniških agentih oškodovana, kakor se je to že v mnogih slučajih primerilo.

O pripravi za vseslovanski gasilski kongres ob priliki 60-letnice Prostovoljnega gasilnega društva v Ljubljani je poročal g. Engelsberger. Predvidoma se bo vršil kongres prihodnje leto prve dni julija in bo trajal dva dni. Program bo izredno pester in v Ljubljani se bo zgrnila silna slovanska armada, prišli pa bodo tudi zastopniki vseh evropskih gasilskih organizacij. Doslej je napovedanih samo čeških in poljskih gasilcev že nad 1500. Kongresna zborovanja se bodo vršila v avli ljubljanske univerze. H kritju stroškov kongresa, ki so proračunani minimalno na 300 tisoč dinarjev, bodo prispevala vsa društva po 3 Din od člana, nabirali pa se bodo tudi prostovoljni prispevki. Večje vsote bodo nedvomno naklonile tudi razne oblasti in korporacije.

Od ostalih sklepov navajamo, da se odpošljeta v Beograd gg. Turk in Vengust radi intervencije v raznih, že gori navedenih in drugih gasilnih zadevah. Sklenilo se je tudi ustanoviti lastno požarno zavarovalnico deloma radi tega, ker obstoječe zavarovalnice premalo podpirajo gasilstvo, deloma pa radi večjih ugodnosti, ki bi jih imeli interesi pri tej zavarovalnici.

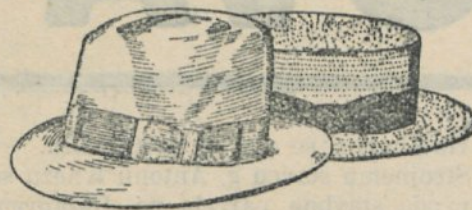
S pristržno zahvalo vsem udeležencem je zaključil g. Turk opoldne izvršno uspelo glavno skupščino.

Proslava desetletnice osvoboditve Dravske doline v Marenbergu.

Velike predpriprave za ta narodni praznik v Marenbergu, ki jih je vodil agilni srezki odbor Narodne odbrane, ni ostal brez lepega uspeha in pomembnega utisa na tamkajšnje obmejno kmečko prebivalstvo. Že na predvečer so naznanjali topiči in številni kresovi po bližnjih brdih obletnico končnega osvobojenja in za večno trajajočega ujedinjenja prelepe Dravske doline z našo jugoslovansko državo. Marenberg še ni doživel, da bi bilo toliko poslopij ovitih v narodne in državne zastave. Le nekaj hiš, kojih gospodarji so na ta dan ostavili svoje domove in se odpeljali, so samevale gole v morju velikih in majhnih trobojnic, ki so plapolale od vuhredške postaje, v Vuhredu, na potu v Marenberg in na vseh izhodih državne ceste proti Mariboru in Dravogradu. Imena njih, ki se niso pridružili splošnemu slavu, so dobro znana, kakor so bila znana tudi takrat, ko je naša hrabra vojska pred desetimi leti ustavila prodirajočo avstrijsko soldatesko pri Marenbergu in jo napodila nazaj na Koroško.

Že z jutranjimi vlaki se je pripeljal na stotine gostov s koroškimi in mariborskimi vlakom. V navdušenih besedah jih je pozdravil na vuhredskem kolodvoru g. notar Kolšek. Z marenberško godbo na čelu so se podali deloma peš, deloma v avtomobilih in na okinčanih vozovih v Marenberg. Po vseh cestah, ki vodijo v Marenberg, so se valile ves dopoldan množice kmečkega ljudstva, med katerimi so vzbujali veliko pozornost zlasti Ribničani s svojimi okusno okrašenimi vozovi. Točno po vzporedju je odkorakala ob pol 9. uri na marenberško pokopališče na tisoče broječa množica ljudi, da se pokloni manom padlega junaka narednika Matije Glada iz Banjaloke na Kranjskem. Po odkritju in blagoslovljenju nagrobnega spomenika po g. proštu Serajniku iz Dravograda sta se v lepih besedah spominjala njegovih zaslug in zaslug vseh onih, ki so darovali meseca maja leta 1919. za svobodo Dravske doline svoje mlado življenje, zastopnik rojstne občine g. Beljan in g. Slabe, sodnik v Marenbergu. Na grob dne 8. maja 1919 pri Marenbergu padlemu junaku so položili vence domovinska občina Banjaloka, Narodna odbrana in Koroška gasilska župa. Po povratku v trg je s kratkim nagovorom odkril spominski plošči med svetovno vojno padlih Marenberžanov g. župnik Mosner. Nahajata se na obeh straneh pri vhodu v cerkev. Na to je daroval na obsežnem prostoru pred faro cerkvijo pontifikalno mašo g. župnik Serajnik. Po maši je domači šolski upravitelj g. Lešnik pozdravil na slavnostnem prostoru vse zastopnike oblasti in korporacij, med njimi g. velikega župana dr. Schaubacha. Krempo pa je očrtal pomen proslave g. dr. Müller, odvetnik iz Maribora kot zastopnik oblastnega odbora Narodne odbrane. Udanostna izjava se je poslala Nj. Vel. kralju Aleksandru na Bled, brzojavni pozdravi pa med drugimi gen. Maistru, prometnemu ministru dr. Korošcu, armijskemu generalu Smiljančiču in polk. v p. Nedeljkoviču. Kljub temu, da je tu pa tam rosilo nebo, je ljudstvo vztrajalo do konca. Le število govorov se je moralo skrajšati. Velikanska povorka, ki je zaključila dopoldansko proslavo, je napravila na kmečko ljudstvo kakor tudi na tržane druge narodnosti globok utis. Za zastavonošem je korakala polnoštevilno šolska mladina iz Marenberga in Vuhreda v spremstvu svojih učiteljev, za temi Korotanska gasilska župa, žandarmerija, finančna kontrola v kroju, Sokol, pevci, Orli, zastopniki državnih in samoupravnih oblasti, kulturnih in narodnih društev ter nepregledna množica ljudstva. Večina se je podala na to na veselilni prostor za šolo, kjer se je vršila popoldne v vsakem oziru izvršno uspela narodna veselica.

Potek te proslave v narodnem oziru tako zelo eksponiranem kraju je velikega pomena. Vsa čast tudi prirediteljem, katerim naj služi ta dan v glasen memento, da je samo v slogi moč.

GOSPODJE

se morajo danes ravno tako kakor dame ravnati po modi in svoje potrebnosti t. j. kupovati, kjer je izbira velika, kvaliteta dobra in cene nizke. Predno si napravite klobuk, slavniki ali čepice, ogledajte si velikansko zalogo v veletrgovini

R Stermecki, Celje.

kjer dobite pokrivala po sledečih nizkih cenah: klobuk navadni volneni 50 Din, boljši 70, modni 88, fini v vseh modernih barvah 110, iz zlatice dlake 180, lcvski 78, fantovski 35, slavniki 20, 30, 35 in 60 Din, za fante 17, deklke 12, čepice 31, 34, 40, 52 in 60 Din. Nakup neprisljen.

Sokolsko društvo v Sv. Jurju ob j. ž.

je slavilo včeraj dvajsetletnico svojega obstoja, združeno z razvitjem društvenega prapora. Slavnosti so se udeležila tudi sosedna društva, nekatera s prapori, tako Celje z društvenim in naraščajskim praporom, potem Laško in Krško, Jugoslov. Sokolski Savez in Sokolsko župo v Celju je zastopal brat Jože Smertnik, dalje je bila župa zastopana še po nekaterih članih župnega starešinstva. V imenu občine trga Sv. Jurij je pozdravil Sokolstvo br. Mastnak. Po prihodu dopoldanskega vlaka je krenilo Sokolstvo na slavnostni prostor, kjer so se vršili pozdravni govori. Starosta brat dr. Svetina je v lepem govoru orisal zgodovino šentjurskega Sokola od njega ustanovitve. Spominjal se je v svojem govoru vseh, ki so stali ob zibelki društva, tako brata Čuleka in drugih. Orisal je vse težkoče, s katerimi se je imelo boriti šentjursko društvo, ki pa se je kljub vsem zaprekam krepko razvijalo. Društvo je ob svoji dvajsetletnici razvilo prapor na lastnih tleh in upa, da bo tam ob petindvajsetletnici otvorilo tudi lasten Sokolski dom. Pozdravnim govorom je sledilo razvitje prapora, kateremu je kumovala šolska ravnateljica, sestra Schreinerjeva. Po končani slavnosti se je formalna povorka skozi trg s celjsko železničarsko godbo na čelu. Nato so se vršile skušnje za popoldanski nastop ter obedi po raznih gostilnah. O pol 4. uri se je pričela javna telovadba. Proste vaje kakor tudi orodna telovadba je uspela prav dobro. Nastopilo je s prostimi vajami tudi vojaštvo. Občinstvo ni štedilo z aplavzom. Telovadbe se je udeležil tudi admiral Prica, ki biva na počitnicah v Šostanju, ter brat dr. Riko Fuchs iz Ljubljane, kar je prireditvi dalo še poseben sijaj. Navdušenje je priklopelo do vrhunca, ko je po krasno izvajanjem »Buči morje adrijsko« pozdravil starosta br. dr. Svetina navzočega admirala Prico, ki je vidno ganjen pristopil ter bratsko poljubil starosto. Ob sviranju godbe je nato defilirali novi prapor pred admiralom. Razvila se je nato prijetna zabava, pri kateri je zaplesal kolo tudi navzoči admiral, kateremu je na slavnosti izredno ugajalo. Pri šotorih, ki so bili bogato obloženi, si za mal denar dobil, kar ti je pozeleželo srce. Cela prireditve je v vseh ozirih lepo uspela in bo gotovo ostala vedno zapisana v analih šentjurskega Sokola. Zavedni šentjurčani in šentjurčanke so storili vse, kar je bilo v njihovi moči, da so povečali to lepo slavnost, ki bode ostala tudi vsem gostom v najlepšem spominu.

Čari planin

pridejo do polne umetniške veljave samo s prvovrstnim zanesljivim fotomaterijalom, katerega imate v zalogi edino-le v »special-turist-foto« drogeriji CENTRAL -- Vrtovec, Celje, Kralja Petra c. št. 19. 14-20

d Pristen malinovic, citronado in oranžado ter vse vrste zdravilnih oziroma mineralnih voda ima v zalogi tvrdka: Anton Fazarinc, Celje.

Domače vesti.

d S kongresa Saveza jugoslovenskih srednješolskih združenj, ki se je vršil pred nedavnim v Celju, se je poslala brzojavna brzojavka Nj. Vel. kralju. Na to brzojavko je prišel iz kabinete pisarne sledeči odgovor: Gospodu direktorju gimnazije, Celje. Njegovo Veličanstvo kralj je z zadovoljstvom sprejel pozdrave, katere mu je poslala srednješolska omladina ob priliki svojega jubilarnega kongresa v Celju, in je blagovodil odrediti, da se sporoči Njegova srčna zahvala. Minister dvora: B. Jevtič.

d Profesor Matej Suhač. Včeraj, v nedeljo, je umrl v Celju umir. profesor g. Matej Suhač v 73. letu starosti. Pogreb se vrši jutri, v torek popoldne ob 16. uri od Narodnega doma na okoliško pokopališče. — Pokojnik je bil rodom od Malenedelje v Slovenskih goricah; po gimnazijskih študijah v Mariboru je študiral na dunajskem vseučilišču slavistiko. Ko se je vrnil v domovino, je služboval najprej v Novem mestu, od l. 1896 do upokojitve pa na celjski državni gimnaziji kot profesor slovensčine. — To je v zelo kratkem obrisu njegovo življenje. Toda poleg odličnega profesorja je bil pokojnik na takratni celjski nemški gimnaziji kljub vsem oviram in nevarnostim pravi oče slovenskih dijakov. Ščutil jih je pred šovinizmom nemških profesorjev in dijakov, skrbel je za nje kot nad vse vesten odbornik dijaške kuhinje in pozneje Podpornega društva, navduševal jih je za Slovenstvo in Slovanstvo, učil jih je ljubezni in spoštovanja do slovenskega slovstva in umetnosti. Bil je tudi včasih strog, toda do prave mere — in ni gotovo nobenega med njegovimi bivšimi dijaki, ki bi ne potočil solze, ko ga doseže vest o njegovi smrti. — Javno se politično ni udeleževal, bil je pa do svoje smrti neomajen narodnjak. Kot tak je tudi rad podpiral naša društva in naše narodno časopisje. Bil je tudi cela desetletja nad vse marljiv knjižničar bivše Narodne čitalnice, takrat edinega prosvetnega ognjišča v Celju. Za svoje pedagoške in narodne zasluge je bil odlikovan l. 1924 z redom sv. Save 4. stopnje. »Nova Doba« in drugo slovensko časopisje se je takrat s toplimi besedami spominjala njegovega delovanja. — Naj počiva v miru, rodbini pa naše iskreno sožalje!

d Sokolsko društvo v Celju poziva svoje članstvo, da se jutri, v torek, udeleži v čimvečjem številu pogreba umrlega člana profesorja br. Mateja Suhača. Zbirališče ob 4. uri pri Narodnem domu. Obleka civilna z znakom.

d Nagla smrt. Možganska kap je zadela včeraj, v nedeljo, ob pol 4. uri pop. na veselilnem prostoru v gozdiču nad Stritarjevo vilo v Rogaški Slatini g. Ivana Plevnika, 37-letnega tapetniškega mojstra iz Celja. Prišel je v Rogaško Slatino na pevsko slavnost kot pevec celjskega pevskega društva »Olike«. Takojšnja pomoč dveh zdravnikov ni nič več pomagala. Bil je takoj mrtev. Pokojnik je bil vojni invalid in navdušen pevec. Pogreb se vrši jutri ob 5. pop. na okoliško pokopališče. N. v m. p.

d Umrl je nocoj ob 2. uri, na Mičkovskem griču pri Celju po kratki boleznici 65-letni zdravnik g. dr. Ivan Mittermayer. Pogreb se vrši jutri popoldne ob 4. uri na mestnem pokopališču. — Na poti v celjsko bolnico je umrla v avtomobilu g. Amalija Grobeljak, trgovka v Žegarju pri Planini. Naj v miru počiva!

d Autobus mesta Celja. Mestno avto-busno podjetje je začelo v soboto s prvim avtoomnibusom obratovati na progah Celje—Dobrna (dvakrat dnevno). Celje—Vransko in Celje—Slatina. Prve vožnje so glede frekvence dale sledečo sliko: močno je zasedena proga Celje—Vojnik—Dobrna, istotako močno Slatina—Celje, dočim se na progi Celje—Vransko promet še ni razvil. Vse hvali lep voz in komodno vožnjo.

d Kresovi na Koroškem. Na predvečer godu slovanskih blagovestnikov je gorelo po slovenskem Koroškem okoli 80 kresov. Tako-le so bili raz-

porejeni po razlagi kmečkega fanta v »Koroškem Slovencu«: »Za jezerom dolgim (Vrbskim) jih štejem štiri, nahajajo se nekako pri cerkvi sv. Jurja, na hribih ob Dravi jih je dolga vrsta od Vesc preko Bilčova pa tja do gradu nad Dravo. Lepa sta ta dva na gričku sv. Katarine, najvišji je ta na Babi, veliki so pod Kočno in nad Št. Janžem; nizajo se višje in nižje ob Karavankah in segajo čisto do Zile in njenega kolena. Tik pri Celovcu celo se nekaj svetlika. Podobna je dolina velikemu vrtu z rožami, svetlorudečimi. Zila je zavita sicer v soparno meglo, a tudi v njej so rože, goreče, rudeče. Kresovi v Podjuni so vidni, kot da bi bili tik pred nami in so vendar globoko v dolini; tam vstajajo, rastejo, padajo. Če bi jih mogel sešteti vse, bi jih naštel gotovo kakih osemdeset. Toliko imamo mi velikih sre, ki nosijo v sebi nebo in peklo celega našega ljudstva.« S Starega gradu nad Celjem smo jih našli v celi veliki celjski kotlini — 12. In nič nas ni bilo sram.

d Iz davčne službe. Imenovani so davčne kontrolorje v II/2: Alfonz Ribič v Gornjem gradu, Karl Grah v Celju, Franc Pirh v Šmarju pri Jelšah in Josip Močan v Celju.

d Vrtna veselica se bo vršila v nedeljo, dne 4. avgusta v gostilni Vohner na (Sp. Hudičji. Svirala bode godba na pihala. Za zabavo, dobra jedila in pijačo je preskrbljeno.

d Savez privatnih nameščenecv Jugoslavije podružnica Celje priredi dne 17. julija 1929 ob 8. uri zvečer v dvorani delavske zbornice v Celju vreden sestanek, na katerem se bo razpral o uredbi glede zapiranja in odpiranja trgovskih lokalov, dalje o stanovanjski krizi s posebnim ozirom na privatne nameščenice in končno slučajnosti. Vsi tovariši so v lastnem interesu vabljeni, da se sestanka sigurno udeležijo.

d Iz celjske policijske kronike. Velika tatvina perila pri Skobernetu. V petek je prišla gospa Alojzija Božič, soproga železničarja na Ložnici, javiti policiji, da je našla na zemljišču g. Zanggerja ob potoku Ložnici cel kup perila, stlačenege v zglavnico. Bilo je 22 servijet, 26 prevlek za zglavje, 23 brisač, 5 predpasnikov in nekaj ženskega perila. Ugotovilo se je, da izvira to perilo iz tatvine pri Skobernetu. Policija se trudi dalje, da bi razjasnila to zadevo. — Prijeli so trgovskega potnika T. iz Beograda, ker se je v soboto zvečer vozil v autotaksiju z nekim prijateljem mv Vojnik, a na povratku ni mogel šoferju plačati. — Radivožnje po tretoarju v Gregorčičevi ulici in po pešpoti na Glaziji so zopet zapisali dva kolesarja. — Zgube in najdbe. Najdena je bila v Prešernovi ulici denarnica z manjšo vsoto denarja. — Zgubil je Franc Borčnik iz Šmartnega v R. d. na poti proti Ostrožnemu denarnico z večjo vsoto denarja, istotako je zgubila denarnico z nekaj denarjem Korošec Helena iz Dramelj na poti s koledvora do magistrata.

d Iz Velenja. Tu je umrl v soboto v starosti 63 let baren Ivan Adamovich de Csepel, graščak, bivši veliki župan virovitiški, častni vitez Malteškega reda. Požreb se je vršil danes ob pol 11. uri dop. iz grajske kapelice na pokopališču v Šmartnem. N v m. d. l

d Iz Šoštanja. Pred dvema dnevi je došel v naše mesto k svoji rodbini na letovišče g. admiral Prica.

d Nedeljski izdaji obeh mariborskih socijalističnih listov »Delavca« in »Volksstimme«, ste bili zaplenjeni.

d Cene kruha v Celju in drugod. V Celju in Mariboru imamo sedaj enotno krušno ceno: beli kruh stane kg 4.50, črni pa 4.—. V Ljubljani stane beli kruh Din 5.—, črni Din 4.50, v Zagrebu beli 4.50, črni 3.50, isto v Beogradu. Cenen kruh imajo vojvodinska mesta: Subotica beli 3.—, črni 2.50, isto Novi Sad. V Splitu stane bel kruh 4—4.50 (beli in potbeli), črn 3.50—4.—. Ljubljana ima potemtakem najdražji bel kruh v državi. — Zemlje bodo stale v bodoče 50 para, morajo pa tehtati 6 dkg.

d Popravila gramofonov izvršuje Anton Lečnik, Celje, Glavni trg. 333

d Ravnateljstvo državn. rudnika v Velenju sprejema do 22. julija ponudbe glede dobave 100 q negašenega apna in 550 komadov žarnic.

d Sedesletnico mašinstva obhaja dne 23. julija g. Franc Zdolšek, župnik v St. Jurju ob Taboru. Gospod župnik Zdolšek je bil rojen dne 4. okt. 1844 na Sladki gori pri Šmarju; v St. Jurju župnikuje že 37 let. Še na mnoga leta!

d Konkurz je razglašen za premoženje F. Vodenika, trgovca v Slovenjgradu. Prvi zbor upnikov 30. t. m.

d Sprejem gojencev v mornariško strojno šolo. Dne 1. oktobra 1929 se bode sprejelo v mornariško strojno šolo (»Mašinska Podoficijska Škola Mernarice« v Kumboru, pošta Gjenovič, Boka Kotorska). Poduk traja 3 leta. Za sprejem ne smejo biti gojenci mlajši ko 15½ leta in starejši ko 18½ leta; imeti morajo nadalje vsaj štiri razrede ljudske šole in dve leti uka v kovaški, ključavničarski ali kakršnikoli mehanični obrti. Podrobni pogoji se zvedo na občinah in na glavarstvih.

d Posledice previsoke trošarine na vino in nje omiljenje. V julijevi številki »Naših Goric« piše g. ravnatelj Andrej Žmavc: Gostilničarji z večjimi vinskimi zalogami plačujejo ogromne vsote trošarine, da mnogi izmed njih omagujejo. Cene vinu v točilnicah so povišali. Pri producentu je malo povpraševanja po vinu in cenno zanj potiskajo pod proizvodno vrednost. Konsum pada, pravtako zupanje pri vinopivcih glede na prirodnost, izvirnost in nepokvarjenost pijače. Pojavljajo se vse slabe posledice neracionalnega kletarstva osebno pri manjših in revnejših vinarjih, ki ne morejo svojega pridelka pravčasno vnovčiti. Vino se jim čisto kvari in propada v slabih »hramih«. Z njim propada i vinogradnik, pa tudi vsi tisti, ki od njega živijo. Gostilničar kupuje vedno manj vina izravno pri producentu in za daljšo dobo, ker ne zmaga ogromne trošarine. Iz večine kupuje po manjših količinah za spretje v vinskih trgovinah. Vinska trgovina postaja edina nakupovalka vina pri producentih za gostilničarja. To njeno nekako monopolno stališče je posledica nezdrave trošarinske politike, a tudi zanjo ne more biti trajne vrednosti, ker pomaga tlačiti vinsko produkcijo in vinski konsum, sebi pa le navidezno, ker samo začasno, pomaga. Od propadajočega vinogradništva ne more nihče imeti trajnih koristi, tudi država ne. Zato je tolažljivo in razveseljivo, da se je naša dalekovidna vlada, kakor posnemamo iz časniških poročil, nedavno odločila za omiljenje in znižanje trošarine na največ skupno 1 Din državne in vse samoupravne trošarine na 1 liter vina. S tem maksimiranjem bi bilo vinogradništvu, vinski trgovini in vinskemu obrtu že precej pomagano. Nujno potreben pa je še korak naprej, namreč določba, da je trošarino plačati vselej le od tistega vina, ki je pri točilcih »na pipi«, ostale zaloge vina pa naj bodo pod kontrolo, kakor je to bilo nekaj. Zato pa se ne smemo braniti kletnega knjigovodstva — seve preprostega, katero olahkoča tako kontrolo tudi v smislu novega enotnega vinskega zakona, ki je na vidiku.

d Iz Konjic. Željno pričakovana javna električna razsvetljava je prvič zagorela zadnjo soboto zvečer. Ulice so zelo lepo razsvetljene. Sedaj zgojavljajo napeljave v zasebne hiše.

d Falska elektrarna se je pogajala tudi s koprivniško mestno občino radi podaljšanja svojega daljnovoda iz Vraždina preko Ludbričja v Koprivnico. Ker bi morala Koprivniška mestna občina prispevati za daljnovod 3 in pol milijona dinarjev in bi jo stali še transformatorji, mestna centrala in kalorična rezerva še 3 milijone dinarjev, so pogajanja propadla in si koprivniška mestna občina raje razširi sama svojo centralo.

d Druga slikarska pomočnica v Mariboru. V Mariboru se je izučila slikarske in plesarske obrti že druga učenka, gđ. Mici Škofova. Te dni je napravila svoj pomočniški izpit.

d Stanje kmetско - nadaljevalnega šolstva v mariborski oblasti je bilo po poročilu obl. refer. g. Krošla, objavljenem v zadnji številki »Učiteljskega Tovariša« sledeče: »Kmetско - nadaljevalnih šol je bilo v šolskem letu 1928/29 22. Največ šol je bilo v bližini večjih mest. Najmanj šol — oziroma nobene šole nimajo gornjegrajski srez, kozjanski okraj in del Haloz, to so kraji, ki so v gospodarskem in kulturnem oziru najbolj potrebni pomoči in vzgoje. Na kmetско - nadalj. šolah je poučevalo 67 rednih učnih moči, in sicer: 2 meščanskošolska učitelja, 39 osnovnošolskih učiteljev, 21 duhovnikov in 5 strokovnjakov, ter 17 izrednih učnih moči, in sicer: 4 zdravniki, 4 agronomi, 3 živinozdravniki, 4 pravniki in 2 učitelja. Na 9 šolah je poučeval en učitelj vse predmete, na 8 šolah pa so poučevali trije — oziroma še več učiteljev. Na vseh šolah je bilo ob začetku 552 učencev, ob koncu pa 471. Število je sorazmerno le neznatno nazadovalo, ker moramo pomisliti, da je obisk neobvezen in da je mnogo fantov moralo oditi k vojakom — oziroma v službe. To neznatno nazadovanje je lep dokaz, kako so fantje resno vzeli pouk v tej šoli in še lepše izpričevalo za učitelje, ki so znali s pravičnim postopanjem pridržati fante v šoli. Na eno šolo je prišlo povprečno 21 učencev. Najmanjše število učencev je imela kmet. - nad. šola pri Sv. Danijelu nad Prevaljimi, in sicer 8. Kljub temu je šola dosegla svoj namen, ker je v hribovitem kraju, ki je zelo redko obljuden. Starost učencev je bila zelo različna, in sicer od 15. do 70. leta. Vendar pa je 85% vseh učencev bilo starih 18 do 30 let. Na šolah je bilo skupno 410 učnih dni in 2077 učnih ur. Na eno šolo pridejo povprečno 103 učne ure. Učni dnevi so bili skoraj povsod ob delavnikih, le na treh šolah se je vršil pouk ob nedeljah. Velike važnosti so bile zaključne slovesnosti, ki jih je priredilo 11 šol. Teh slovesnosti se je udeleževal tudi zastopnik oblastne samouprave. — Stvarne izdatke za šole so krili razni činitelji. Osebnostne izdatke pa je krila oblastna samouprava, ki je izdala povprečno 3900 Din za eno šolo. — Oblastna uprava je izdala enotne tiskovine, oskrbelo metodično obdelano učno snov in bo v kratkem izdala knjigo »Kmetijsko knjigovodstvo«. »Kmetско občestveno življenje«. »Kmetско narodopisje«.

d Davkoplačevalci zgradarine, priobnne, rentnine, družbenega davka in poslovno-prometnega davka se opozarjajo, da zapadejo ti davki prvega julija v plačilo, ter se morajo plačati najkasneje do 15. avgusta 1929.

d »Zahlbar und klagbar in Marburg«. V Mariboru se je zgodil sledeči slučaj: Neka tvrdka je poslala svoji stranki v Medjimurju nemško fakturo s klavzulo »zahlbar und klagbar in Marburg« (plačljivo in tožljivo v Mariboru). Došlo je do tožbe in toženec je pri razpravi v Mariboru prerekal pristojnost sodišča z utemeljitvijo, da je na podlagi naredbe deželne vlade za Slovenijo 1921/78 prepovedana tuzemcem raba nemških imen za kraje v Sloveniji, dalje da on nemški ne razume niti ni dolžan nemščino razumeti, ker ni državni jezik. Po njegovem mnenju in po obstoječi naredbi sodišča »Marburg« ni v naši državi. Toženec je s tem svojim stališčem tudi pri sodišču prodril.

d Nabavite si premog! Ker se s 1. septembrom zviša tudi tovarnina za premog za 20%, se bode s tem tudi zvišala cena za premog. Kdor more, naj si tedaj poprej nabavi potreben premog za zimo.

d Nakazila v Bolgarsko. Poštna hranilnica s svojimi podružnicami je uvedla direktno bančno zvezo v Bolgarski za denarni promet z Bolgarsko. Lastniki ček. računov lahko odreja izplačila v Bolgarsko pod istimi pogoji kot v ostale države. Poštna hranilnica opravlja po svojih zvezah izplačila v države na celem svetu. Podrobnejša obvestila daje Poštna hranilnica in njene podružnice.

d Kruh ne spada v pomije! Vsakemu zav.tku ŽIKE je pridejano navodilo, kako je treba kuhati ŽIKO. Gospodinja, ki to upošteva, doseže glavni cilj: ob malenkostnih izdatkih »drava in krepka družina. 421

KINO.

Mestni kino Celje. Pondeljek 15., torek 16. in sredo 17. julija: »Gospodična... — moja žena«. Izvrstna tragikomedija v 7 dejanjih po znani komediji »Gospodična Žozeta, moja žena«. V glavnih ulogah grofica Agnes Esterhazy in Livio Pavanelli. — Od četrta 18. julija dalje se predvaja nepopisno lepi ruski vefilm »Sejo greha«. V glavnih ulogah R. Pužnaja, Jastrebeckij, E. Cesar-skaja, G. Babinjin in M. Saveljev. Produkcija: Sovkino, Moskva. Biser ruske filmske umetnosti!

Dr. Josip Rožman:

Pomen in vloga denarja s posebnim ozirom na Jugoslavijo.

Gibanje vrednosti denarja.

Povdariti moramo, da kovani denar ni nič drugega nego komadič žlahtne kovine in da je pri neizpremenjenih gospodarskih prilikah v nekem rajonu vreden le toliko, kolikor znaša prometna vrednost v njem zadržane kovine. Radi tega bi toraj bila vrednost denarja v nekem področju v prvem redu odvisna le od ponudbe oziroma povpraševanja po zlatu in srebru, a ponudba sama od nabave oziroma produkcije. Na ta način bi pa seveda obe kovini lahko imeli na raznih področjih različne relacije; špekulacija na tržiščih pa te eventualne razlike kolikor toliko izravnavajo in je radi tega vrednost kovanega denarja v enem oziru odvisna od konjunktura za zlato in srebro na svetkih tržiščih. Na vrednosti obeh kovin pa morejo uplivati tudi drugi činitelji. Tako se je dogodilo, da je po odkritju Amerike in pozneje po odkritju južnoafrikanških ležišč bila ponudba obeh kovin velika in je vsled tega vrednost kovanega denarja padla.

Vrednost kovanega denarja se pa more tudi izpremeniti, četudi v kovini sami ni razloga za izpremembo vrednosti. Vrednost denarja se namreč izraža v njegovi kupni sili, a ta lahko raste ali pada. Za gibanje vrednosti denarja, ako že a priori ni povoda za to v kovini sami, so toraj merodajni oni momenti, ki povzročajo gibanje cen robe, n. pr. produkcijski stroški robe. V kovini sami bi ležal razlog le takrat, kadar bi se spremeni la cena vseh ali vsaj najvažnejših predmetov istočasno v nekem rajonu.

Svoječasno se je tudi trdilo, da je važnost kovanega denarja odvisna od zaloge, ki v gotovem področju v prometu kroži. Čim večja bi toraj bila zaloga kovanega denarja napram zalogi robe, tem nižje bi padla kupna sila denarja, a cena robe bi primerno rastla. Toda ta predpostavka bi veljala le za kovan denar slabe kvalitete, kakor se je semtertja koval v srednjem veku in pa za papirnati denar. Normalno se namreč proces razvija na sledeči način: ako je preveč kovinskega denarja v rajonu, tedaj odhaja prebitok v inozemstvo ali se pa prekuje v naravno kovino. Ako pa je obratno v rajonu manje kovanega denarja nego ga je za gospodarski promet potrebno, se povrne kovan denar iz inozemstva nazaj, oziroma se, ker obstoja svoboda kovanja denarja na privatni račun, manjkajoči del nadomesti s kovanjem denarja ali pa z denarnimi surogati n. pr. banknotami.

V obče se pa opaja, da ima denar dandanes padajočo tendenco. Vzroki padajoče tendence so večje ljudske potrebe in se torej denar ne ceni več toliko kakor nekaj. Padajočo tendenco bi osvetlil ta-le primer: za 1 stot pšenice bi se dandanes moralo odri niti več kovanega denarja, n. pr. zlatatega, nego pred 100 leti.

(Konec prih.)

Celjska posojilnica d. d.

Stanje hranilnih vlog nad
Din 75.000.000.—

Stanje glavnice in rezerv nad
Din 9.000.000.—

v Celju

V lastni palači Narodni dom

Sprejema hranilne vloge.
Izvršuje vse denarne, kreditne
in posojilne posle. — Kupuje
in prodaja devize in valute.

Podružnici: Maribor, Šoštanj

Učenec

se sprejme v specerijski in delikatesni
trgovini z dobrim šolskim spričevalom.
Karol Loibner, Celje, Kralja Petra c. 17.

Anton Baumgartner tapetar

se je preselil iz Gosposke ulice 30
v Prešernovo ulico 21
ter se priporoča svojim cenj. strankam tudi
za naprej. 2-2

Išče se

soba

za čas od 25. VIII. do 25. IX. z 2 po-
steljama, s spalnim divanom, elektr.
razsvetljavo, po možnosti s separatnim
vhodom, za družino z 2 otrokoma. Po-
nudbe na upravo. 2 2

„JAVA“ pšenična kava

je izvrstna, zelo redilna in okusna.
Zahtevajte jo pri vseh trgovcih! — Razpo-
šiljamo jo tudi po pošti v zavojih po 5 kg
za 70 Din, če se denar naprej pošlje ali pa
po povzetju za 75 Din. Povzetje je 5 Din
dražje. Poštino plačamo mi. Vsakemu 5 kg
zavoju »JAVA« pšenične kave je kot darilo
pridana lepa skodelica za kavo. — Kdor
pošlje 2 Din v znak, dobi vzorec 100 gr.
»JAVA« pšenične kave poštino prosto.
Sprejmemo za vsak večji kraj zastopnika.

Šivilje

izučene, mlajše in neporočene, dobe
stalno mesto. **Vajt, Celje.**

Stanovanje

2—3 sobno za takoj išče Franc Čuk,
trгоvec, Celje. 4 4

Velika in lepa

prazna soba

s posebnim vhodom, elektr. lučjo, se
s 1. avgustom odda. Naslov v upravi.

Med

100 kg, pa tudi v manjših množinah,
oddaja oskrbnitvo graščine Novi-
kloster, Sv. Peter v Savinjski dolini.

Oglašujte!

Sprejme se neoženjen

mlinar

za mlin na 3 tečaje od 20 julija na-
prej. Plača po dogovoru. Hrana in
stanovanje v hiši. Ponudbe na pošto
predal št 73, Celje.

1-23

Artikel,

ki se prodaja v velikih množinah, po-
treben za vsako domačijo, patentiran
v 17. državah. Prospekt pošlje brez-
plačno Samuel Leopold, Senta, Bačka X.

Tužnim srcem javljamo žalostno
vest, da je naš ljubljeni brat in soprog,
gospod

Ivan Plevnik

tapetarski mojster

v nedeljo, dne 14. julija ob pol 4. uri
popoldne nenadoma preminul.

Pogreb dragega pokojnika se bo
vršil v torek, 16. julija ob 5. uri popoldne
na okoliškem pokopališču v Celju.

Sv. maša zadušnica se bo služila
v sredo 17. t. m. ob 7. uri zjutraj v
farni cerkvi.

Celje, dne 15. julija 1929.

Albina Plevnik, soproga.
Matija in Franc Plevnik, brata.

„Bezimena“

je ona moč, katera daje ženi nje-
no dražest, ki osvaja vse . . .
njeno osvojevalno lepoto, katera
giblje svetove . . .

„Bezimena“

je tista, doslej še nikoli zaslute-
na, dragocena pomada, katera
poklanja ženi „Veliko Lepoto“ kot
izpolnitev vilinskih želj iz bajke.

„Bezimena“

ni običajna krema, to je ženska
skrivnost, stopljena v porcela-
nast lončič.

„Bezimena“

ni običajno kozmetično sredstvo,
to je izpolnitev Vaših želj.

Da, kakor v bajki, kjer se preko noči
izpolnjujejo tajinstvene želje, ka-
tere smo nosili v srcu po dne-
vu . . . tako tajinstveno tudi
BEZIMENA donša ono čarobno
dražest in lepoto, za katero drhti
vsako žensko srce,

srce vsake žene

katera kopri za mladostjo, živ-
ljenjem in solncem,

srce vsake žene

katera nosi v svoji krvi kraljico
s kraljevskim nagonom vladanja,

vladanja nad človekom, kateri
kleči pred njo v prahu.

»BEZIMENA« se ne prodaja v lekarnah in
drogerijah, ona se dobiva samo s pošto
od izdelovalca preko edinega skladšča za
SHS, na točno adresu:

„MAGIA-KOZMA“, Zagreb, Bregovita ulica 2-II.

Samo proti denarju, ki se pošlje vnaprej Po povzetju se ne pošilja.

„Bezimena“ za dan, velik lončič Din 50.—
„Bezimena“ za noč, velik lončič Din 50.—
2 lončiča, za dan in noč, skupaj samo Din 80.—

LOKAL

velik in svetel, pripraven za vsako
obrt ali trgovino, na prometnem kraju
v Gaberju, zvezan s stanovanjem z
eno sobo in kuhinjo, se odda s 1. av-
gustom pod ugodnimi pogoji. Naslov
v upravnistvu. 2-2

iz vseh rudnikov
prvovrsten
dobavlja in do-
stavlja trgovina

Franjo Jošt, Celje, Aleksandrova ul. 4

Pododbor profesorskega društva v Celju

naznanja tužno vest, da je dne 14. julija 1929 umrl njegov
dolgoletni, zaslužni predsednik, gospod

Matej Suhač

profesor v p., odlikovan z redom sv. Save IV. stopnje

Pogreb se vrši v torek 16. t. m. ob 16 uri izpred Narodnega
doma na okoliško pokopališče.

CELJE, dne 15. julija 1929.

Odbor.

Zahvala.

Povodom smrti našega dragega očeta, gospoda

Ivana Vrečko

višjega sodnega oficijala v pok.

se tem potom vsem, ki so nas tolažili v bridkih urah, pri-
srčno zahvaljujemo. Posebno se zahvaljujemo gg. predsedniku
okrožnega sodišča dr. Kotniku, generalu Schebingerju, sodniku
okrožnega sodišča Levičniku, zdravniku dr. Bobisutu, drž.
pravniku dr. Požarju, sodniku dr. Kondi, upravitelju jetnišnice
Možini, kakor tudi vsem pisarniškim uradnikom ter paznikom
in upokojevcem, ki so pokojnika v tako častnem številu spre-
mili na zadnji poti ter vsem darovalcem vencev in cvetja.

CELJE, dne 17. julija 1929.

Rudolf Vrečko,
sin.